

בחינת זני רימונים בתנאי בקעת הירדן

פיני סריג, אבי סטרומזה, - מו"פ בקעת הירדן
דורון הולנד, אירית בר יעקב, כמאל חטיב - נווה יער, מנהל המחקר החקלאי

מבוא:

הרימון הינו אחד משבעת המינים. בין יתרונותיו של גידול מטע זה ניתן לציין את ההתאמה האקלימית של הגידול לתנאי האזור: ההתאמה לתנאים קרקעיים מגוונים לרבות בקרקעות שוליות, צריכת מים נמוכה, עמידות גבוהה למלח, עלות נמוכה ביסוד המטע מייחורים קלי השרשה וכניסה מוקדמת לניבה. יתרונה היחסי של בקעת הירדן בגידול רימונים (בדומה לגידולי מטע אחרים) הוא בהבכרת הפרי יחסית לשאר הגידול בארץ.

מטרת המחקר:

- בחינת פוטנציאל זני רימונים מבכירים. עפ"י המידע שנצבר מאוסף נווה יער.
- לאור נתוני השיווק ומידע גידולי שנאסף הוגדרו המדדים הבאים לאפיון זן רצוי:
- הבכרה (מועד הבשלה שאינו מאוחר ממועד הבשלת הזן יראש הפרד').
 - צבע קליפה אדום עז, מלא.
 - צבע גרגרים אדום.
 - קיום 'כתר' אופייני ושלם.
 - זרע (בתוך הגרעין) שאינו מעוצה.
 - פרי גדול.
 - פרי שאינו נסדק.
 - טעם איכותי (קיום חמיצות ברמה נמוכה).

שיטות וחומרים:

ביולי 2010 ניטעו בתחנת צבי 11 זני רימונים הזנים ניטעו בבלוקים באקראי 4 חזרות בנות 4 עצים מכל זן. בשני מקטעים זהים, האחד מושקה במים שפירים והשני במים מושבים, (קולחין).

הזנים שניטעו

1. עמק
2. שני – יונאי
3. כאמל
4. P.G. 116-17
5. 734
6. עכו – P.G.128-29
7. וונדרפול – P.G.100-1
8. נגב 1 – SP1 - 23
9. נגב 2 – SP2 - 25 – צבע בינוני
10. נגב 3 – SP3 - 28 – מוקדם ביותר
11. נגב 4 – SP4 - 31 – צבע חזק ביותר

התפתחות העצים טובה. הוחל בעיצוב העצים עם גזע יחיד.

